

Bir Şairin Çaresizliđi

– Ahmet Çabuk · 12 Ocak 2019

Sen bir şairin çaresizliğini bilir misin? Peki ya sevinmek için kavuşmayı bekleyen cümlelerin, aşkına düşen bir kelimenin anlamını? Hangi harften medet umsam, hangi kelime dolansa dilime anlamını yitiriyor sanki. Hangi benzetmeyi yapsam aslını inkar ediyor. Ne söylesem boş...İçimi dökmek çare değil, içimi sökmem lazım seni anlatabilmek için. Doğmamış bir güneşe yazılan bir destan bu, beklenen sabaha, umut edilen bahara. Nasıl anlatayım ki sana; göçmen kuşların göç nedeni, yalnızlığın kucağında mahşeri bir kalabalık, geceyi öpen bir ışık damlası, kurak bir mevsimin yağmur duası, çayın yanında bir sigara, özlediğin bir koku, bir annenin şefkati, bir yetimin gülüşü gibi. Anlatılmaya zorlanmış, sonu çoktan hazırlanmış ve bilinci nasırlanmış bir çaresizlik bu, anla işte...

Zaman yüz çevirmişken benden, seni arayan saatler yaşıyorum. Büyüyen gözlerinde, küçük cümlelerim var, noktasından korktuğum ve rotasını bilmediğim. Sürekli virgüllerle kesik, hırıltılı ve boğuk.. Hepsi bir yana, bugün seni daha çok özledim, anlayacağın şimdi dünden bile daha çaresizim.

Ahmet ÇABUK